

Samen kerken.....

Vergrijzen onze Kerken....?

Sinds mijn mobiliteit beperkt is, ten gevolge van enkele operaties, kom ik niet elke zondag in de kerk. Wanneer ik er dan ben, voel ik des te meer de behoefte rond te kijken om bekenden eens weer te zien. Wat me dan opvalt is dat de meerderheid van de aanwezigen de vijftig ruim gepasseerd is. Het is een overwegend grijze golf, die de Kerk vult. Zo is het in onze St. Stephanusparochie. Hoe het elders is, weet ik niet.

Ik vraag me met veel mensen af: Waar blijft de jeugd? Hoe zit het eigenlijk met het geloof van onze jongeren, aan wie de ouderen in het verleden getracht hebben het geloof door te geven?

Veel ouderen reageren vaak teleurgesteld aangaande het geloof van hun kinderen. Ze willen niet meer mee naar de Kerk. Velen laten zelfs hun kinderen niet meer dopen.

Is die teleurstelling terecht?

Persoonlijk ben ik niet pessimistisch over het geloof van de jonge mensen. Bij velen komt toch op een gegeven moment de hang naar zingeving en mystiek boven. In contact met jongeren merk je dat velen zich oprecht bekommeren om deze aarde en ook geïnteresseerd zijn in de wereldwijde solidariteit. Dit lijkt mij zeer positief.

Maar het gaat er natuurlijk ook om hoe je vorm en inhoud geeft aan deze verlangens. Je kunt je afvragen of dat in onze tijd nog via een instituut als de Kerk kan. Zolang de kerk niet toelaat dat jongeren hun engagement en religiositeit met hun eigen vocabulaire, met hun eigen muziek en eigen symbolen tot uitdrukking brengen, voelen zij zich niet aangesproken in hun eigenheid.

Dan laten ze bij de kerkdiensten verstek gaan. Heel begrijpelijk.

Het is niet zo dat de jeugd de Kerk in de steek laat, we moeten misschien eerder zeggen dat de Kerk de jeugd in de steek laat. In de traditionele Kerk met zijn geboden en verboden, met zij ingeblikte autoritaire structuur, voelen veel mensen op leeftijd zich al niet meer thuis. Dat geldt zeker voor de jongeren. Enkele weken geleden hoorde ik een voorganger bij ons zeggen: "Jullie moeten luisteren naar de bisschop". Ik dacht toen: Zou het niet eens tijd worden dat de bisschoppen eens gaan luisteren naar de eenvoudige gelovigen?

Het is toch niet zo dat de Heilige Geest zich alleen beweegt door de hogere regionen van de Kerk? De geschiedenis van de Kerk leert ons dat de meeste vernieuwingen binnen de Kerk, via de basis, plaats vinden. Wie hiervan niet overtuigd is herinner ik graag aan de figuur van de Heilige Franciscus van Assisi (1182-1226). In een tijd waarin rijkdom in de Kerk hoogtij vierde stichtte deze koopmanszoon de bedelorde van de Franciscanen. Zijn levensstijl was een verfrissend, hoopvol teken in de Kerk van die dagen. Velen zijn Franciscus nadien gevolgd, terug naar de natuur, terug naar de diepte van God.

Ben Dashorst.

Lid van de Raad van Kerken.